

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/109/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4320010954
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Vanko
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4320010954.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Vanka a členiek senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubomíry Kubáňovej, v trestnej veci proti odsúdenému N. I., pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno c/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného N. I. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 22.09.2020, sp. zn. 2Nt/10/2020, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 05. novembra 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného N. I. ako nedôvodná z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 9 odsek 2, odsek 4 písmeno a/ zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody (ďalej len „zákon o výkone trestu odňatia slobody“) zamietol návrh odsúdeného N. I. (ďalej len „odsúdený“) na preradenie na ďalší výkon trestu odňatia slobody v trvaní 15 rokov, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/90/2012 zo dňa 13.02.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/76/2014 zo dňa 30.10.2014, z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil odsúdený sťažnosť, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou, v zmysle § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd I. stupňa prejednal žiadosť odsúdeného zákonným spôsobom a po vyhodnotení všetkých skutočností dôležitých pre svoje rozhodnutie aj zákonne rozhodol. Odsúdený žiadal o preradenie z ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a písomne podanú žiadosť bližšie neodôvodnil.

Na verejnom zasadnutí svoj návrh odôvodnil tým, že získal disciplinárne odmeny, ktorými vymazal predošlé disciplinárne tresty. Uviedol, že preradenie považuje za ďalší krok k jeho resocializácii a náprave, zapája sa do aktivít, chodí na brigády, nie sú s ním žiadne problémy.

Podľa § 9 odsek 2 zákona o výkone trestu odňatia slobody ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Podľa § 9 odsek 4 citovaného zákona o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto

návrhu. Odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní

a) tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia,

b) tretiny zo zvyšku trestu zostávajúceho po jeho preradení z ústavu s maximálnym stupňom stráženia do ústavu so stredným stupňom stráženia,

c) polovice trestu, ak bol zaradený do ústavu s maximálnym stupňom stráženia.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že na rozhodnutie o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody preradením odsúdeného do ústavu s nižším stupňom stráženia musí byť naplnená formálna podmienka - vykonanie pomernej časti uloženého trestu odňatia slobody a materiálna podmienka - odsúdený plní program zaobchádzania.

Súd I. stupňa správne, zákonu zodpovedajúcim spôsobom a opodstatnene rozhodol o zamietnutí žiadosti odsúdeného o preradenie z výkonu trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože ani podľa názoru krajského súdu neboli splnené podmienky, ktoré vyžaduje ustanovenie § 9 odsek 2 zákona o výkone trestu odňatia slobody. Správne na to poukázal súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia, ktoré zodpovedá ustanoveniu § 176 odsek 2 Trestného poriadku, že nemožno konštatovať, že by odsúdený vo výkone trestu svojim správaním preukázal, že plní program zaobchádzania. Správne súd I. stupňa pri konštatovaní svojho záveru vychádzal z hodnotenia riaditeľa ústavu, kde si odsúdený vykonáva trest odňatia slobody pretože aktivita odsúdeného pri plnení jednotlivých cieľov programu zaobchádzania nie je v každej oblasti na požadovanej úrovni, o aktivity v oblasti edukácie prejavuje len sporadický záujem, bolo zaznamenané opakované porušovanie ústavného poriadku (i keď nesankcionované disciplinárnymi trestami), zároveň z hodnotenia riaditeľa ústavu nevyplýva, že by v hodnotovej orientácii odsúdeného boli zaznamenané výraznejšie pozitívne zmeny. Uvedené v súhrne nedáva podklad pre záver, že by odsúdený plnil program zaobchádzania tak, že by bolo možné v danom štádiu výkonu trestu dosiahnuť účel trestu aj v ústave s miernejším stupňom stráženia.

S poukazom na vyššie uvedené, je preto správny záver súdu I. stupňa, že na odsúdeného je z týchto dôvodov potrebné naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami určenými na splnenie účelu trestu, v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd je preto toho názoru, že rozhodnutie súdu I. stupňa je vecne správne a zákonné a sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.